

Ontdek IJsselmonde!

Les 5b - Geld!

Munten

De oplossing was een ruilmiddel dat wij allemaal kennen: geld. Het geld in de Middeleeuwen was inderdaad een echt ruilmiddel. Hoeveel het geld waard was, hing af van het gewicht. Een stoel kon bijvoorbeeld de waarde hebben van 10 gram zilver. Je ruilde dan de stoel voor 10 gram zilver. Als een bord de waarde had van 1 gram zilver, ruilde je die voor 1 gram zilver. Dus iemand die een stoel had verkocht, kon 10 borden kopen.

Munten werden ook gewogen om te kijken of ze wel het juiste gewicht hadden voor de waarde waar ze voor stonden. Er kon ook met andere metalen betaald worden, zoals goud. Hiervan was de waarde natuurlijk hoger. Er ontstonden zelfs geldwisselkantoren. Hier kon je munten ruilen tegen andere munten, net zoals we nu ook doen als we naar een ver land op vakantie gaan.

Ook waren er in de Middeleeuwen banken. Je kon spullen of munten naar de bank brengen en dan kreeg je een brief mee waarop stond hoeveel je gebracht had. Dit waren "kredietbrieven": documenten met een bepaalde waarde. Met een kredietbrief kon je ook spullen kopen. Als je iets verkocht en een kredietbrief kreeg, kon je het geld bij de bank halen waar de kredietbrief vandaan kwam.

Romeinen

De Romeinen kenden ook ruilhandel en geld. Maar toen de Romeinen weg waren en bijna iedereen boer moest worden, waren er nog maar weinig plaatsen waar men kon handelen. Geld was toen gewoon weinig nodig. En daarom was er in het begin van de Middeleeuwen bijna geen geld.

Maar dat veranderde dus weer in de loop van de Middeleeuwen. Op het platteland zal er in de Middeleeuwen wel geld aanwezig zijn geweest, maar nog altijd niet zoveel als in de steden. Ruilhandel bleef immers simpel. Toen er meer en meer gehandeld werd en niet alles meer dezelfde waarde had, werd ook hier geld belangrijker.

